

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ในการสำรวจการใช้หัวข้อการสนทนาในหัวข้อการสำรวจการใช้การสนทนาเชิงปริเฉทในชีวิตประจำวันของชาวฟิลิปปินส์กับชาวไทยในจังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยจะนำเสนอรูปแบบของการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิธีการดำเนินการวิจัยโดยลำดับดังต่อไปนี้

3.1 รูปแบบของการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยในการสำรวจหัวข้อการใช้การสนทนาเชิงปริเฉทในชีวิตประจำวันของชาวฟิลิปปินส์กับชาวไทยในจังหวัดพิษณุโลก โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นการสนทนาที่ไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับคำถามและลำดับ ขั้นตอนของการสนทนาไว้ล่วงหน้า เป็นการพูดคุยสนทนาตามธรรมชาติ (Naturalistic Inquiry) เพื่อการเก็บข้อมูลเชิงลึกในการหาหัวข้อบทสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่เกิดขึ้นจริง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จริง มีคุณภาพ บรรลุนิติประสงค์ การวิจัยตามสถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปสังเกตลักษณะอื่นๆที่เกิดขึ้นในระหว่างการสนทนา ได้แก่ ลักษณะการเกิดหัวข้อสนทนา ปัจจัยที่ทำให้เกิดหัวข้อสนทนา ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องในด้านการสำรวจเชิงคุณภาพ ความสำคัญของการสนทนาทางภาษาอย่างสัมฤทธิ์ผลในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ข้อตกลงในการวิจัยระหว่างผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมการวิจัย

3.2.1 สถานที่เก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีการเก็บข้อมูลภายในจังหวัดพิษณุโลกโดยแตกต่างกันออกไป ได้แก่ ในรถยนต์ขณะเดินทาง บ้านของผู้เข้าร่วมการวิจัย สนามกีฬา และร้านอาหารต่าง ซึ่งแตกต่างตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ตามบริบทในชีวิตประจำวัน

3.2.2 ผู้เข้าร่วมการวิจัย ได้แก่

- ชาวฟิลิปปินส์ จำนวน 10 คน โดยชาวฟิลิปปินส์ทั้งหมดที่ทำการศึกษาคือ เป็นครูสอนภาษาอังกฤษในระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลก เป็นเวลา 4 เดือน ถึง 4 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มคริสเตียนที่รวมตัวกัน ทำกิจกรรมทางศาสนา นมัสการ อธิษฐาน ศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ สามัคคีธรรม รวมถึงกิจกรรมนันทนาการและสันตนาการ ร่วมกัน เป็นประจำทุกวันเสาร์ เวลา 18.00 - 10.00 น. ทุกสัปดาห์อย่างสม่ำเสมอ โดยใช้บ้านของสมาชิกในกลุ่มในการทำกิจกรรม ซึ่งจะหมุนเวียนกันไปในแต่ละสัปดาห์ และนมัสการพระเจ้าร่วมกับคริสเตียนไทย ณ คริสตจักรความหวังพิษณุโลก ทุกวันอาทิตย์อย่างต่อเนื่อง ชาวฟิลิปปินส์ทั้งหมดที่ทำการศึกษามีภูมิลำเนาที่แตกต่างกัน อยู่ในช่วงอายุ 25-35 ปี เป็นเพศชาย 6 คน เพศหญิง 4 คน โดยเรียนภาษาอังกฤษจากพ่อแม่ และโรงเรียน และสามารถพูดได้อย่างน้อย 3 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาตากาลอก และภาษาถิ่น ซึ่งทุกคนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาทั้ง ภาษาอังกฤษและภาษาตากาลอก โดยจบการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ในสาขาที่แตกต่างกันออกไป ในการวิจัยมีการใช้ตัวอักษรย่อและตัวเลขแทนผู้เข้าร่วมการวิจัยโดยผู้เข้าร่วมการวิจัยที่เป็นชาวฟิลิปปินส์ ใช้ตัวอักษร F และตามด้วยตัวเลข ได้แก่

- F1 เป็นเพศชาย อายุ 30 ปี สอนอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลา 3 ปี ในระดับมหาวิทยาลัย สามารถพูดได้อย่างน้อย 4 ภาษา ได้แก่ ภาษาตากาลอก ภาษาอังกฤษ ภาษาสเปน และภาษาไทย

- F2 เป็นเพศหญิง อายุ 34 ปี สอนอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลา 2 ปี ในระดับประถมศึกษา สามารถพูดได้อย่างน้อย 4 ภาษา ได้แก่ ภาษาตากาลอก ภาษาอังกฤษ ภาษาสเปน และภาษาจีน

- F3 เป็นเพศชาย อายุ 35 ปี สอนอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลา 3 ปี ในระดับมหาวิทยาลัย สามารถพูดได้อย่างน้อย 4 ภาษา ได้แก่ ภาษาตากาลอก ภาษาอังกฤษ ภาษาสเปน และภาษาไทย

- F4 เป็นเพศชาย อายุ 29 ปี สอนอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลา 2 ปี ในระดับมัธยมศึกษา สามารถพูดได้อย่างน้อย 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาตากาลอก และภาษาอังกฤษ

- F5 เป็นเพศชาย อายุ 30 ปี สอนอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลา 4 เดือน ในระดับมัธยมศึกษา สามารถพูดได้อย่างน้อย 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาตากาลอก และภาษาอังกฤษ

- F6 เป็นเพศหญิง อายุ 29 ปี สอนอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลา 2 ปี ในระดับมัธยมศึกษา สามารถพูดได้อย่างน้อย 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาตากาลอก และภาษาอังกฤษ

○ F7 เป็นเพศชาย อายุ 30 ปี สอนอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลา 2 ปี ในระดับมัธยมศึกษา สามารถพูดได้อย่างน้อย 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาตากาลอก และภาษาอังกฤษ และเป็นสามีของ F8

○ F8 เป็นเพศหญิง อายุ 29 ปี สอนอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลา 2 ปี ในระดับมัธยมศึกษา สามารถพูดได้อย่างน้อย 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาตากาลอก และภาษาอังกฤษ และเป็นภรรยาของ F7

○ F9 เป็นเพศชาย อายุ 25 ปี สอนอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลา 1 ปี ในระดับมัธยมศึกษา สามารถพูดได้อย่างน้อย 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาตากาลอก และภาษาอังกฤษ

○ F10 เป็นเพศหญิง อายุ 35 ปี สอนอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลา 4 ปี ในระดับมัธยมศึกษา สามารถพูดได้อย่างน้อย 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาตากาลอก และภาษาอังกฤษ

• สันทนากับกลุ่มชาวไทย จำนวน 8 คน เป็นเพศชาย 3 คน เพศหญิง 5 คน ในช่วงอายุเดียวกับชาวฟิลิปปินส์ แต่มีความแตกต่างในอาชีพ โดยจบการศึกษาสูงสุดในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, ปริญญาตรีและปริญญาโท โดยเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียน และสามารถพูดได้อย่างน้อย 2 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษา และไทย ซึ่งทุกคนมีความมั่นใจในการพูดภาษาไทยมากที่สุด ผู้เข้าร่วมการวิจัยที่เป็นชาวไทย ใช้ตัวอักษร T และตามด้วยตัวเลข ได้แก่

○ T1 เป็นเพศหญิง อายุ 29 ปี กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท อาชีพครู สอนภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษา สามารถพูดได้ 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

○ T2 เป็นเพศหญิง อายุ 32 ปี กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท อาชีพครู สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา สามารถพูดได้ 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

○ T3 เป็นเพศชาย อายุ 26 ปี จบศึกษาในระดับ ปวช. อาชีพพนักงานบริษัท น้ำมัน สามารถพูดได้ 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

○ T4 เป็นเพศหญิง อายุ 35 ปี จบศึกษาในระดับปริญญาตรี อาชีพครู สอนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา สามารถพูดได้ 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

○ T5 เป็นเพศหญิง อายุ 32 ปี จบศึกษาในระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานในคริสตจักร สามารถพูดได้ 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ และเป็นภรรยาของ T7

○ T6 เป็นเพศหญิง อายุ 26 ปี จบศึกษาในระดับปริญญาตรี อาชีพธุรกิจส่วนตัว สามารถพูดได้ 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

○ T7 เป็นเพศชาย อายุ 32 ปี จบศึกษาในระดับปริญญาโท อาชีพพนักงานในคริสตจักร สามารถพูดได้ 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ และเป็นสามีของ T5

○ T8 เป็นเพศชาย อายุ 29 ปี กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท อาชีพครูสอนภาษาอังกฤษในสถาบันสอนภาษา สามารถพูดได้ 2 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

3.2.3 เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง จำนวน 2 เครื่อง เพื่อป้องกันความผิดพลาดอันอาจเกิดได้โดยไม่ตั้งใจในการบันทึกบทสนทนาเพื่อการสำรวจใช้หัวข้อการสนทนาเชิงปริศนาในชีวิตประจำวันของชาวฟิลิปปินส์กับชาวไทยในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที ในสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

3.2.4 ข้อตกลงในการวิจัย ได้แก่

- ความมั่นใจในสถานะของผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยมีการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้งชาวไทยและชาวฟิลิปปินส์ถึงประวัติส่วนตัวโดยสังเขป เช่น ชื่อ อายุ เพศ ภูมิลำเนา อาชีพ สถานที่ทำงาน ระยะเวลาที่มาทำงานอยู่ในประเทศไทย ทั้งยังสอบถามถึงการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของชาวฟิลิปปินส์ สถานที่เรียนภาษาอังกฤษ วิธีการเรียนรู้ โอกาสการใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถและความมั่นใจในการใช้ภาษา และความสามารถในการใช้ภาษาอื่นๆ โดยมีการขออนุญาตและการลงลายมือชื่อยินยอมในการเป็นผู้เข้าร่วมวิจัย ในสถานการณ์ตามธรรมชาติ โดยไม่มีการเตรียมบทสนทนาไว้ก่อนล่วงหน้า ซึ่งผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกคนทั้งชาวฟิลิปปินส์และชาวไทยยินยอมในการอัดเสียงการสนทนา และตีพิมพ์งานวิจัยทั้งภายในประเทศและในระดับนานาชาติ

- การไม่เปิดเผยชื่อและข้อมูลส่วนตัวของผู้เข้าร่วมวิจัย ในงานวิจัยจะปรากฏเพียงคำพูดหรือบทสนทนาเท่านั้น โดยจะมีการใช้สัญลักษณ์ T1-8 แทนผู้เข้าร่วมการวิจัยชาวไทยคนที่ 1 ถึง คนที่ 8 และ F1-10 แทนผู้เข้าร่วมการวิจัยชาวฟิลิปปินส์คนที่ 1 ถึง คนที่ 10

- การอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยอย่างชัดเจน ผู้ทำการวิจัยบอกจุดมุ่งหมายของการวิจัยกับผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกคนอย่างชัดในการสำรวจการใช้การสนทนาเชิงปริเฉทในชีวิตประจำวันของชาวฟิลิปปินส์กับชาวไทยในจังหวัดพิษณุโลก โดยผู้เข้าร่วมการวิจัยสามารถพูดภาษาใดก็ได้ในการเข้าร่วมการวิจัย ซึ่งอาจเป็นภาษาไทย ภาษาถิ่น หรือภาษาตากาลอก

- การตรวจสอบผล หลังจากอัดเสียงการสนทนา ผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมการวิจัยมีการตรวจสอบความถูกต้องในการถอดเทปพร้อมกันและผู้วิจัยตรวจสอบโดยการถามผู้เข้าร่วมการวิจัยถึงความหมายในการสื่อสารทั้งความหมายตรงตามตัวอักษรและความหมายโดยนัย

- การถอนตัวจากการเป็นผู้เข้าร่วมการวิจัย สามารถถอนตัวจากการวิจัยได้

3.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

- สำรวจหาหัวข้อบทสนทนาเชิงปริเฉทโดยการบันทึกเสียงบทสนทนาและถอดความออกมาในรูปแบบตัวหนังสือหลังจากอัดเสียงการสนทนา ผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมการวิจัยมีการตรวจสอบความถูกต้องในการถอดเทปพร้อมกันและผู้วิจัยตรวจสอบโดยการถามผู้เข้าร่วมการวิจัยถึงความหมายในการสื่อสารทั้งความหมายตรงตามตัวอักษรและความหมายโดยนัย

- หาหัวข้อบทสนทนาเชิงปริเฉทตามบริบทโดยให้ชาวฟิลิปปินส์และคนไทยที่อยู่ในบทสนทนาเป็นผู้หาหัวข้อแต่ละบทสนทนาในต่างบริบทและการตรวจสอบความถูกต้องในการหาหัวข้อบทสนทนาพร้อมกัน

- ตรวจสอบผลการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ

- ความเอนเอียงและอคติของผู้วิจัย อคติอาจมีขึ้นได้ในการวิจัยของบางหน่วยงาน บางหัวข้อ ซึ่งนักวิจัยมีอิสระอย่างเต็มที่ในการทำวิจัย อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีอาจเกิดอคติในการสรุปผลหรือเขียนรายงานการวิจัยขึ้นได้ แม้จะโดยไม่เจตนาก็ตาม เช่น ผู้ทำวิจัยไม่มีความรู้เกี่ยวกับอุสาหกรรมนั้นดีเพียงพอ ผู้วิจัยจึงพยายามหลีกเลี่ยงความเอนเอียงและอคติของผู้วิจัย โดยรับการแนะนำและรับการดูแลในการทำวิจัยจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เข้าร่วมการวิจัยในการถอดเทปและวิเคราะห์หัวข้อสนทนา

- สรุปผลการศึกษา